

به دو جمله در زبان فارسی توجه کنیم!

جوانا! ره طاعت، امرزگیر!
ای خدا! ای فضل تو حاجت روا!

دو کلمه «جوانا» و «خدا» در زبان فارسی مُنادا نامیده می‌شود. مُنادا در لغت یعنی «صدای زده شده»
به چند نمونه در زبان عربی دقت کنیم!

یا الله! ارحمنا (جمله فعلیه بعد از منادا) یا فاطمه! انت سیده النساء العالمین (جمله اسمیه)
حرف ندا منادی فعل امر + نا (مفعول) حرف ندا منادا مبتدا خبر مضافه مضاف الیه

یا طالب! خذ هذا الكتاب (جمله فعلیه بعد از منادا) یا طالبه! خذی هذا الكتاب (جمله فعلیه)
حرف ندا منادا فعل امر مفعول حرف ندا منادا فعل امر + فاعل مفعول

یا ارحم الراحمین! اسألک التجاه (جمله فعلیه بعد از منادا)
حرف ندا منادا مضاف الیه فعل مفعول مفعول

اغفر لی یا خیر الغافرین! ربنا! آتینا فی الدنیا حسنة (جمله فعلیه بعد از ندا)
حرف ندا منادا مضاف الیه حرف ندا حذف شد منادا مضاف الیه فعل امر + نا مفعول

در نتیجه به حرف «یا» در زبان عربی بهترین حرف ندا می‌باشد
و بعد از حرف «یا» اولین اسم بلا فاصله «منادا» می‌باشد

یادآوری: ممکن است در ادامه منادا مضاف الیه هم بیاید در چند مثال فوق اشاره شده است
در این صورت علامت منادا به شکل (ـ) لظب می‌باشد

یادآوری: بعد از منادا آغاز یک جمله فعلیه امر یا نهی (اغلباً) یا آغاز یک جمله اسمیه را داریم
یادآوری: ممکن است حرف ندا «یا» در اسلوب نداء حذف شود در آن صورت از سیاق

جمله (از راه ترجمه) باید فهمید
مثال: رب! انی استغفرک! خدا یا! ...
منادا حرف ندا حذف شد (یا)

اما شکل دوم منادا در زبان عربی :

یا النّاسُ ! (نادریست) یا ایُّها النّاسُ ! --- (درست)

یا المسلماتُ ! (نادریست) یا ایُّها المسلماتُ ! --- (درست)

نکته: هرگاه منادا ال داشته باشد قبل از آن باید « ایُّها » برای مذکر و « ایُّها » برای مؤنث بیادیم

در پیشین حالتی به « ایُّها النّاسُ ! » و « ایُّها المسلماتُ ! » گروه منادایی گفته می شود.

و ممکن است حرف ندا « یا » در این حالت هم حذف شود. یا ایُّها النّاسُ ! اعبُدوا ربکم الذی خلقکم - ایُّها الظالمون ! ان ربتکم لبالمرصاد
حرف ندا گروه منادا جحد فعلیه گروه منادا (حرف ندا « یا » حذف شد)

یا ایُّها المؤمنات ! اخلصی للهِ - ایُّها التلمیذة ! استذکری دروسک
حرف ندا گروه منادا مؤنث مؤنث گروه منادا - حرف ندا « یا » حذف شد.

یاد آوری: دو کلمه ایُّها و ایُّها ترجمه می شوند.

دیگر نداءات: یا اللّهُ ! ... خدایا
یا اللّهُمَّ ! ... خدایا
ار لفظ جلاله « اللّهُ » به دو صورت منادا واقع می شود

بمعنی فرقی در ترجمه ندارند
لازم به ذکر است کلمه « اللّهُمَّ » = اللّهُ + م شده است
منادا بجای حرف ندا یا = بجای « یا » ندا می باشد

۲- گاهی در منادا ضمیر لای « آفرش حذف می شود » یا ربّی = یا ربّ (ی) آخر حذف شود

۳- در نتیجه حرف ندا، یا برای منادایی بکار می رود که ال نداشته باشد
یا ولدُ یا فاطمَةُ یا هبّوا الیّ من اهل البیت (ی آخر حذف شد)
یا قومی = یا قوم (ی آخر حذف شد)

یا رجلُ (نادریست)